

5. Oct. 1973

FAKTA

Dato:

5. Oct. 1973

Sidetæl:

Rød blå bd 15 s. 4-7

TRANSSKRIFTION

5-10-73.

Måske skræmmes man ved at opdage den kendsgerning at ethvert kunstværk er "tomt".

Selvom de gamle mestres, Montegna – Ucello – f.eks. billeder "handler" om noget – er fulde af fortælling og aktion, så er det kun tilsyneladende, på det rent ydre plan. Billederne "konstruerede" disse kunstnere efter en række fælles regler bygget på et fælles erfarings og tankegrundlag, og det var disse "regler" og tanker billederne ikke alene i virkeligheden handlede om, men også bestod af idet man den gang var sig fuldt bevidst at "indholdet" – "følelserne" – ikke var i værket men i beskueren og de forestillinger han ifølge sin tid, sin sociale og kulturelle baggrund, var et produkt af.

LITO - -.

"R+B" adskiller sig fra det monochrome billede ved at det består af 2 farver.

Den røde finde ikke uden den Blå, og omvendt – det positive betinger det negative – det gode det onde – Ying-Yang.

Konfronteres beskueren med et enkelt "R+B" billede – uden at have kendskab til at der eksisterer andre, vil han opfatte det anerledes end den beskuer der i forvejen har set en lang række.

Ligger ideens effektivitet i at publikum har kendskab til gentagelsen af "R+B"? Til en vis grad ja – selvom propositionen ikke behøver at være direkte afhængig af den kendsgerning.

Mit store problem har hele tiden været hvilke betydning – effekt – forskellen i farve – stof – størrelse – har mellem billederne.

Jeg mener ikke man kan hævde at den ene farve – stof – størrelses løsning – i realiteten er bedre end en anden – at det er ligegyldigt hvordan farverne optræder i deres indbyrdes forhold hvilke materiale de udføres i og hvilke areal bemalingen strækker sig over.

Dette er sikkert et realistisk synspunkt, men man kan ikke frakende disse variationer, forskelle enhver værdi. De viser at det er muligt indenfor så snævert et område, som dette, at handle på flere (mange!) forskellige måder, forskellen har vel ikke en værdi i sig selv, men snarere i den kendsgerning at der er en forskel.

På den anden side har jeg, stik imod alle teorier at man f.eks i oliefarve hvor man kan bearbejde farven i langt større udstrækning end med Gouache hvor det ikke lader sig gøre at foretage flere overmalinger, jeg

har en fornemmelse af at man vil kunne få nogle helt fantastiske og uanede muligheder frem indenfor den røde og den blå skala og i de to farvers forhold til hinanden.

Det bliver uundgåeligt ren æstetik, så er spørgsmålet blot dette om ikke dette trods alt er den realitet man arbejder med når det gælder malerkunst?

Det må være hvad man SER gennem øjets sansning der har betydning – og hvad man ser er maling på et fladt arealt materiale og det må være dette, og intet andet billedet skal handle om.

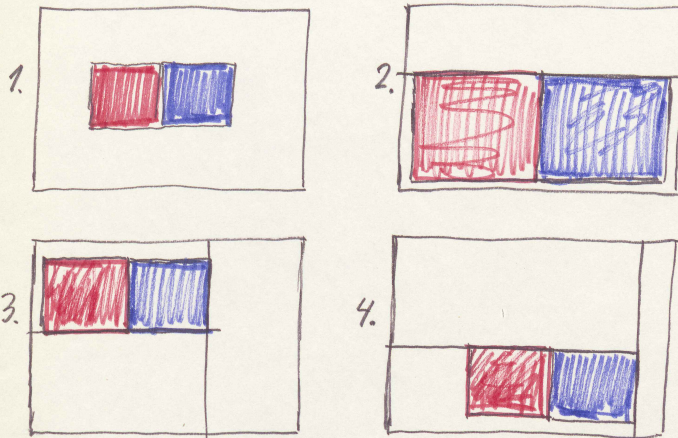
har intet at gøre med hvad beskueren
ser) det eneste formål man derfor
kan have at "R+B" kan have
er at det er til stede - at det
eksisterer - kan SES.
Tilskueren stilles altså frit - kan
kun ved at SE beskæftige sig med
hvad han ser - eller han kan lade
være - kunstneren med sine meninger,
ideer, følelser, udtryk, bruger sig imidlertid
fuldt ikke på.

5-10-73.

Måske skræmmes man ved
at opdage den kendsgerning at et-
-hvert kunstværk er "forml".
Så om de gamle mestres, Man tegner -
Uccello - f. eks. billeder "handler" om
mødt - 2. fulde af fortælling og aktion,
så er det kun til syne lødende, på
det rent ydre plan. Billederne "kon-
-siderede" disse kunstnere efter en
rette fælles regel bygger på et
fælles og fjernt og den kan oprindeligt, og
der var disse "regler" og den kan bille-
-derne ikke alene; virkelig heder hand-
-bde om, men også bestod af idet

men den gang var sig fuldt bevidst
at "indholdet" - "følelserne" - ikke var
i væksten men i beskæftigelsen og de
forskellinger han ifølge sin lid, sin
sociale og kulturelle baggrund, var et
produkt af.

LITTO--.

"R+B" adskiller sig fra det monochrome
billede ved at det består af 2
farver.
Den røde findes ikke uden den
Blå, og omvendt - det positive be-
-ligner det negative - det gode det
onde - Yin - Yang:

Konfronteres beskueren med et enkelt
"R+B" billede - uden at have kendskab
til at der eksisterer andre, vil man
opfatte det anledes end den besker
der i foregn har set en lang række.
Hvis ideens effektivitet i et publikum
har kendskab til oplysningen af "R+B"
Til en vis grad ja - selv om præsi-
-tionen ikke behøver at være direkte
af hensigt af den kendsgerning.

mit store problem har hele tiden været
hvilke betydning - effekt - forskellen i
farve - stof - størrelse - har mellem
billederne.

Jeg mener ikke man kan høre at
den ene farve - stof - størrelses løs-
-ning i realiteten er bedre end en
anden - at det er højst muligt hvordan
farverne optræder i deres indtryks forhold
hvilke materiale de udføres i, og hvilke
areal bemærkninger strækker sig over.
Dette er sikkert et realistisk syns-
-punkt, men man kan ikke påvise
disse variationer, forskelle en hver vordig.
De viser at det er muligt, indenfor
så snævert et område, som dette,
at handle på flere (måne!) forskellige

måder, forstællen har vel ikke en værdi
i sig selv, men snarere i den kendsgerning
at der er forskel.

På den anden side har jeg, stik imod
alle teorier at man findes i olie farve
hvor man kan bestrøje farven i langst
styrke udstrækning end med gouache
hvor det ikke lodt sig gøre at frelse
flere overmalinger, på her en fremmelse
af at man vil kunne få nogle
af helt fantastisk og vorede smålyder
som imidlertid der røde & blå skala
og i de to ~~farver~~ farvers forhold
til hinanden.

Det bliver uundgåeligt en æstetik,
så er spørgsmålet blot dette om
i alle dette frels alt er ~~med~~ den rea-
-liserer man arbejder med når det
gælder malerkunst?

Det må være hvad man SER
gennem dets sansning der har be-
-tydning og hvad man er er maler
på et fladt ~~areal~~ materielt areal
og der må være dette, og intet andet
middel skal handle om.